

KARJASEKIRI

PALVEPÄEVAKS JA PAASTUAJA ALGUSEKS

Tuhkapäeval, 22. veebruaril 2023

Pöörduge minu poole kõigest südamest, paastudes, nuttes ja kurtes! Käristage lõhki oma süda, aga mitte oma riided, ja pöörduge Issanda, oma Jumala poole, sest tema on armuline ja halastaja, pika meelega ja rikas heldusest! Jl 2:12–13

Elame vastuolulisel ajal, mil kõigega, mida näeme, kuuleme või loeme, tuleb tundlikult ja ettevaatlikult ümber käia. Mitte kunagi varem pole nii paljudel inimestel olnud lugematul arvul võimalusi mängida hea ja kurja, valguse ja pimeduse tähendusega. Nutiseadmetega saabunud tasku- ja ühismeedia ajastu märgib juurdepääsu tööriistadele, millega saab meie ümber toimuva tähendust muuta mõne näpuviipega. Valguse kujutamine pimedusena ja pimeduse kujutamine valgusena pole kunagi varem olnud nii lihtne. Tõde vormistatakse valena, kurjus headusena, vägivald heateona. Ei ole teada, millal, kuidas ja kas see kõik lõpeb ...

Tuhkapäev tähistab järelemõtlemise ja rahunemise aja – paastuaja – algust. Pühakirjas on viited inimestest lihtrahva seast kuni valitsejateni, kes patukahetsuse ja meelesõnanduse märgina käristasid lõhki oma rõivad, riietusid kotiriidesse, raputasid tuhka pähe ja heitsid Jumala ette silmili maha. Eksimuste koormast vabanemine, oma pattude ülestunnistamine ja nende kahetsemine ei olnud ainult koduse varjatud tagakambri tegevused, kus Jumala ees sai seista omaette. Meelesõnandus oli avalik tunnistus igatsusest muutuda ja alustada uuendatud eluga.

Juhtuda võis ka seda, et keegi käristas oma rõivad katki välise sammuna teistele näitamiseks. Tema süda jäi uuendamata ja meelesõnandus saabumata. Selle pärast ütleb Issand: „Pöörduge minu poole kõigest südamest, paastudes, nuttes ja kurtes! Käristage lõhki oma süda, aga mitte oma riided.“ (Jl 2:12)

Paremaks muutumise siiras soov ja sellega kaasnevad välised märgid – palve ja paastumine – peavad olema enese süvenenud läbikatsumise tulemus. Ligimene näeb välist, Jumal tunneb ära südame mõtlemise. Muutumise ja meelesõnanduse viljaks on asjade paigutumine õigele kohale nii südames kui tegudes. Siis on valgus taas valgus, tõde jääb tõeks ning pimeduse ja ebatõe tunneme kaugelt ära.

Paastuaja alguses juhindume prohvet Joeli sõnadest: „Pöörduge Issanda, oma Jumala poole, sest tema on armuline ja halastaja, pika meelega ja rikas heldusest!“ (Jl 2:13)

Õnnistatud paastuaega soovides

✦ Urmas Viilma
Peapiiskop